

[Landbrugsministeren.]

om Støtte fra Staten til Bekæmpelse af Tuberkulosen hos Kvæget, maa man gøre sig klart, hvad det gaar ud paa, hvad der tilbydes. Mener Landbruget, at det er forkert — og det er jo en Skønssag —, saa maa man afvise det, og saa kan jeg ikke have noget Ansvar for, at der ikke kommer noget ud af Lovforslaget. Det, Diskussionen egentlig har drejet sig om, er jo § 5, der indeholder Bestemmelsen om Distriktsdyrlægerne. Man kan dele disse Distriktsdyrlægers Arbejde og Virksomhed i to Hovedopgaver: en Konsulentvirksomhed og en kontrollerende Virksomhed. Jeg har tilbudt, at Staten skal lønne Distriktsdyrlægerne for begge Virksomheder. Ønsker Landbruget ikke dette, kan man naturligvis blive fri, og ønsker Landbruget, hvad jeg havde Indtryk af gennem de første Tale fra Venstres Side, at Staten skal paatage sig den kontrollerende Virksomhed, medens det selv overtager Konsulentvirksomheden, har jeg heller ikke noget herimod. Men hvis Landbrugerne paa et saa specielt videnskabeligt Omraade selv vil bestemme, hvem der skal udføre Arbejdet, saa maa de Herrer naturligvis ogsaa selv overtage Ansvaret for, at Arbejdet bliver udført rigtigt — det er givet. Hvis, som sagt, Landbruget selv vil overtage Konsulentvirksomheden og overlade Fysikatet den kontrollerende Virksomhed, vil der efter min Mening være en Mulighed for, at vi kan naa et Resultat.

Hauch: Da jeg første Gang havde Ordet, havde jeg Lejlighed til at udtale min Paaskønnelse overfor den højtærede Landbrugsminister, fordi han gennem denne Lov foreslog Midler stillet til Raadighed. Jeg skal gerne gentage denne Paaskønnelse, men maa i øvrigt udtale min Beklagelse af, at den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til dette Spørgsmaal synes at være i et sjældent Krigshumør i det nye Aar. Jeg kan ikke se, at der ikke gennem den Forhandling, der er ført her i Dag, skulde aabne sig en Mulighed for at blive enig ogsaa med den højtærede Landbrugsminister om, hvordan dette Forhold skal ordnes. Man kunde vel ogsaa tænke sig den Mulighed, at de Konsulenter, som Landbrugsorganisationerne selv antog, for saa vidt de nu er Veterinærer — det behøver de maaske ikke en Gang at være —, kunde autoriseres til at udføre det paagældende Arbejde. Det er det, jeg tænker paa, naar jeg siger, at den højtærede Landbrugsminister tager alt for voldsomt og alt for tungt paa Sagen. Jeg har den Tro og det Haab, at der, naar vi kom-

mer til en Forhandling om denne Sag i Udvalget, ikke vil vise sig uovervindelige Vanskeligheder for at naa til en Overenskomst.

Landbrugsministeren (Bording): Ja, det ærede Medlem har maaske Evne til at ransage Tanker og Opfattelser, saa han kan se, om jeg er i særligt Krigshumør, men jeg tror nu alligevel, jeg bedre selv kan bedømme det. Vi staar her overfor et rent sagligt Spørgsmaal, og efter min ³/₄ Opfattelse betyder det overordentlig meget, om det Arbejde, der er Tale om, bliver udført fuldt forsvarligt, og det, jeg er blevet betænkelig ved efter de Udtalelser, der er faldet fra visse af de Herrer i Partiet Venstre, er, at jeg synes, man vil gennemføre en Bekæmpelse, som ikke bliver fuldt forsvarlig. Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at her er der ikke Tale om en almindelig Konsulentvirksomhed. Her er Tale om et Omraade, hvor Dyrlægerne og Fysikatet er de sagkyndige, som man nødvendigvis maa bøjse sig for, for de har større Sagkundskab, end det ærede Medlem og jeg har. Jeg tror derfor, at hvis man tillægger det for stor Betydning, at Landbrugsorganisationerne selv antager Konsulenter, selv om det maaske er veterinært uddannede Folk, selv om det maaske er Folk, som kan udføre et saadant Arbejde, saa vil der meget let paa dette vanskelige Omraade — thi man ved jo, at det er et vanskeligt Omraade, man har fra alle Sider erklæret, at Tuberkulinprøven ikke er saa sikker, som den burde være — opstaa et Modsætningsforhold mellem dem, der repræsenterer Fysikatet, og dem, der arbejder ude omkring. Derfor vil jeg advare imod, at man kommer for langt ind paa dette og tillægger det for stor Betydning for Bekæmpelsen af Tuberkulosen. Jeg har ikke noget imod, at man forhandler derom i Udvalget, ikke det mindste, tværtimod, jeg vil gerne forhandle med de Herrer, hvis de kan give mig praktiske Vink og Vejledning, som kan føre til Forbedring af Forslaget; men jeg vil være meget betænkelig ved det, hvis Forhandlingerne skulde resultere i, at man gennemfører Bestemmelser, som ser ud til at betyde noget for Bekæmpelsen, men som i Virkeligheden betyder for lidt.

Hauch: Jeg hæfter mig med Glæde ved den højtærede Landbrugsministers sidste Udtalelse om, at han for sit Vedkommende er villig til at drøfte Sagen nærmere i et Udvalg. Dermed er jeg tilfredsstillet. Naar jeg tillod mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han tog for tungt paa Spørgsmaalet, var det,